ਗੀ· ੦

ੴ ਸ੍ਰਬਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਮਾਹਾਤ੍ਮੰ ॥ ਰਿਖਿ
ਰੁਵਾਚ ॥ ਗੀਤਾਯਾ: ਸ੍ਰੈਵ ਮਾਹਾ
ਤ੍ਮੰ ਯਥਾਵਤ੍ਸੂਤ ਮੇਵਦ ਪੁਰਾ ਨਾ
ਰਾਇਣ ਖੇਤ੍ਰੰ ਵ੍ਯਾਸੇਨ ਮੁਨਿਨੋ ਦਿਤਮ੍
ਸ੍ਰੀਗਾਮਾਹਾਤ੍ਮ੍ਯੰ ੦ ਲਾਯਤੇ ॥
ਵਕ੍ਤੁਮਾਹਾਤ੍ਮ੍ਯੰ ਨਸ਼ਕ੍ਯੰ ਗੀਤਾਸਾਦ੍ਰਸ਼
ਗਹ੍ਵਸਮਾ ਗੀਤਾਮਾਹਾਤ੍ਮ੍ਯਮਸ੍ਤ੍ਰਾਣੰ
ਤਤ੍ਵ ਪ੍ਰਵਤ੍ਤਨਾਪਯਾ ॥ ੦ ॥

ਟੀਕਾ ॥ ਭਾਖਾ ॥ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ
ਕਥਾ ਸੁਨਤੇ ਸੌਨਕ ਰਿਖੀ ਸੂਤ ਜੀ
ਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਤੇ ਭਏ ਕਿ ਹੇ ਸੂਤ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਦ੍ਗੀਤਾ ਕਾ ਮਾਹਾਤ੍ਮ

ਧੀਤ੍ਰਾ ਮਸ੍ਰੀਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਸੋਧਯਥਾ
ਵਤ ਸੋਰਕੈ ਕਹੈ॥੦ ॥ ॥

ਸ੍ਰੀਤਤਵਾਚ॥ ਸ੍ਲੋਕੰ॥ ਘ ਬ੍ਰੰਵੰਠਵ
ਤਾਯਤਤਾ ਮਨੋ ਸ੍ਨੋ ਖੰਖਰਾਤਨਮਾ
ਨਕੋਨਸ ਕ੍ਰਤੋਵਕ੍ਰੰ ਗੀਤਾਮ ਨਤ੍ਰੁ
ਸਤਸਮਾ ॥ ੭ ॥

ਟੀਕਾ ਭਾਖਾ॥ ਸੋਨ ਕਕਾ ਪ੍ਰਸ
ਸਨ ਕੈ ਸ੍ਰਤਸੀ ਵੈਲੀ ਕਿਸੀ
ਤਸਨੇ ਸਰੀਸੇ ਪ੍ਰਕਾ ਯਨ ਸਤਿ
ਸੀਖ ਪ੍ਰਸੀਨ ਹੈ ਸਤਿਤਤਸ ਯਨ
ਗੀਤਾ ਕਾ ਮਾਨਾਤ੍ਰੁ ਕਿਸੀ ਕਰਿਕੈਠੀ

ਗੀ. ੭

ਸ੍ਲੋਕੰ॥ ਯਸ੍ਮੈਣਾ ਤ੍ਰਿਵੈਂਭਸ੍ਯ ਕਾ
ਤ੍ਰਾਸਿ ਕ੍ਰੋਤ੍ਰੇ ਯਾਵਿਵਸ ਤ੍ਰਾਸੈਵਾਹਾਸ
ਧੈਵ ਯਾਗ੍ਯਵਲ੍ਕ੍ਯ ਸ੍ਵਮ ਖਿਲ: ੧

ਟੀਕਾ॥ ਅਸ੍ਤ੍ਰਕਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇਂ ਤੌ ਰਾਜੁ
ਕੀ ਸੁਨਤੇ ਹੈਂ ਤ੍ਰਕਿ ਗ੍ਰਿਤਾ ਸ੍ਰਹਨ
ਡਿਧਾਤ੍ਰਾਸ ਸੁਨੀ ਸੁਕਸੈਵ ਸੁਨੀ ਯਾਗ੍ਯ
ਵਲ੍ਕ੍ਯ ਸ੍ਵਧਵਾ ਸੁਨ ਕਹਨਤੇ ਹੈਂ ੧

ਸ੍ਲੋਕੰ॥ ਸ੍ਰਤੋਸ੍ਰਵ ਲਤੁ: ਸ੍ਰੂਤ੍ਵਾ ਲੋ
ਕੈਸ ਕ੍ਰੀਤੁਯਤ੍ਰਿਸ ਤਸ੍ਮਾਕ੍ਰਿ ਗ੍ਰਿਤ੍ਵ
ਸਾਸ੍ਰੁਤੁ ਤ੍ਰਾਸਸ੍ਰਾਸ੍ਰਾਸ੍ਯਾ ਸ੍ਰੂਤਸਾ ੨

ਟੀਕਾ॥ ਤਿਸ ਸੁਨ ਕੈਨਸੀ ਸਾਧਿ
ਕਲੋਕਸੈ ਵਰਨਨੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ

ਪਾਂਉ ਚਲਤੇ ਨਹੀ ਹੈ ਤਿਸਤੇ ਲੋਕ
ਸੈਨੀ ਸ੍ਰੀ ਵ੍ਯਾਸਜੀ ਕੇ ਆਗਾਰ ਕਿਹ੍ਯਾ ਸੋ
ਸੁਨਾ ਹੈ ਤੈਸਾ ਕਹ

ਸ੍ਲੋਕੰ ॥ ਸਰ੍ਵੋਪਨਿਖਦੋ ਗਾਵੋ ਦੋਗ੍ਧਾ
ਗੋਪਾਲਨੰਦਨਃ ਪਾਰ੍ਥੋ ਵਤ੍ਸਃ ਸੁਧੀਰ੍ਭੋਕ੍ਤਾ
ਦੁਗ੍ਧੰ ਗੀਤਾਮ੍ਰਿਤੰ ਮਹਤ੍ ॥ ੫ ॥

ਟੀਕਾ ॥ ਸਰਬ ਉਪਨਿਖਦੈਂ ਗੌਰੂ ਰੂ
ਪ ਹੈਂ ਤਿਨਕਾ ਦੋਹਨੇਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼੍ਨ
ਵਛਰਾ ਤੁਪੀ ਅਰ੍ਜੁਨ ਦੁਗ੍ਧਪਾਨ ਕ
ਰਤੇ ਹੈਂ ਪੀਛੇ ਪੰਡਿਤਾਂ ਰੂਪ ਸ੍ਰੋ
ਤਾ ਜਿਸੁ ਲੋਕ ਮੈਂ ਪਿਆਉ ਕਰਤੇ
ਹੈਂ ॥ ੫ ॥

ਗੀ· ੩

ਸ੍ਲੋਕੰ॥ ਸਾਰਭੂਤੁ ਸ੍ਲਨਸ੍ਤ੍ਰਸੋ ਤਾਵ
ਗੀਤਾਮ੍ਰਿਤੰ ਸਮੋ ਸਰਵਲੋਕੈਪਕਾ
ਰਕੰ ਤਸ੍ਮੈਨਿਤ੍ਯਪ੍ਰਯਤੇਨਮਃ ॥੧॥

ਟੀਕਾ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸ੍ਵਰੂ
ਕਾ ਸਾਰਦੀਪਕਾ ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ ਸਰ
ਲੋਕੋਂ ਕੇ ਉਪਕਾਰਕੇ ਵਾਸ੍ਤੇ ਸ੍ਵਰੂ
ਕੇ ਗੀਤਾਮ੍ਰਿਤ ਸ੍ਵਰੂਪ ਤਿਸਤੇ ਠਯਾ ਤਿ
ਸੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਸ੍ਰੀਗਣੇਸ਼ਕੇ ਸੇਰਾਨਮਸ੍ਕਾਰ ਹੈ॥

ਸ੍ਲੋਕ॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੰ ਘੋਰੰ ਤਰ੍ਤੁਮਿ
ਛਤਿ ਯੋ ਨਰਃ ਗੀਤਾਨਾਵੰ ਸਮਾਸਾਦ੍ਯ
ਪਾਰੰ ਯਾਤਿ ਸੁਖੇਨ ਸਃ ॥੨॥

ਟੀਕਾ॥ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਘੋਰ ਸਾਗਰ

ਤਰਨਾ ਸਾਗਰਤਾ ਛੋਡ ਸੋ ਗੀਤਾ ਰੂਪੀ
ਨੌਕਾ ਸੀ ਵੈਠਿ ਕੈ ਆਪਣੇ ਪਾਰ ਪਾਉ ॥੨॥

ਸਲੋਕ॥ ਗੀਤਾ ਗ੍ਯਾਨੰ ਸ੍ਰੁਤੰ ਨੈਵ ਸਦੈਵਾ
ਭ੍ਯਾਸਯੋਗਤ: ਮੋਖ੍ਯ ਮਿਛਤਿ ਮੂੜਾਤ੍ਮਾ
ਯਾਤਿ ਬਾਲਕ ਹਾਸ੍ਯਤਾਂ॥੩॥

ਟੀਕਾ॥ ਜਿਸਨੇ ਗੀਤਾ ਸੁਣੀ ਗ੍ਯਾ
ਨ ਸਦਾ ਅਭ੍ਯਾਸ ਯੋਗ ਸੇ ਨਹੀ ਸਾਧੇ
ਓਹ ਮੂੜਾਤਮਾ ਮੋਖ੍ਯ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਵਹ
ਬਾਲਕੋਂ ਕਰਿਕੇ ਹਾਸੀ ਕੇ ਯੋ
ਗ੍ਯ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ੩ ॥

ਸਲੋਕ॥ ਯੇ ਸ੍ਰਿਣ੍ਵੰਤਿ ਪਠੰਤ੍ਯੇਵ ਗੀਤਾਸਾਸ੍ਤ੍ਰ
ਮਹਰ੍ਨਿਸੰ ਨਤੇ ਵੈ ਮਾਨੁਖਾ ਗ੍ਯੇਯਾ ਦੇਵਾ

ਗੀ. ੮

ਨਿਵਨਮੰਸਯਃ॥੭ ॥॥

ਟੀਕਾ॥ ਜੋ ਤ੍ਰਿਦਿਨ॥ਗੀਤਾ ਪ੦ਤੇ
ਲੋਮਨੁਖਤੇ ਹੈਂ॥ ਤੇ ਮਨੁਖ ਭ੍ਰੂਨ ਸੀ॥ ਸੋਰ
ਡਾਕੀ ਹੈ॥ਤਿਸੀ ਦਾਤ੍ਰਾ॥ਓ ਹਸੰਸ
ਨਦੀ ॥॥੭॥ ॥

ਸ਼ਲੋਕ॥ ਗੀਤਾ ਸ੍ਵਨੇਨ ਸਭੂਤ੍ਰ॥ਗਜ੍ਞਃ
ਧੂਰਤਸੁ ਸ੍ਵਨੰ॥ਸ਼੍ਰਮਾ ਸ ਸਪਰ
ਸ੍ਕਨੰ॥ਗੀਤਾਧਾਯੈਸ੍ਰੁਤਿਸ੍ਮ੍ਰਿਤਮਾ॥੦੧॥

ਟੀਕਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਭਗਵਾਨ॥ਬਚਨ
ਕੌ॥ਗੀਤਾਕੇ ਸ੍ਵਨਸੋ॥ਸ੍ਰੋਪਿਕੇ ਬੋਲ
ਕਿ॥ਤਿਨਗੀਤਾਕੋ॥ਏਕਾਏਕ॥ਪਾਠ
ਯਸੋ॥ਸਭ੍ਰਾਸਸ॥ਪਰ ਲੀ॥ਵਿਸ੍ਨੁ

॥ਓਨ ਕਾ॥ਮੂਲ ਸੋ॥ਪਰਮ ਪਦ॥ਸੋ
ਮੂਲ ਪਿਤ॥ਕਿਯਾ ਹੈ॥॥॥੧੦॥॥

ਟੀਕਾ॥ ਸੋ ਕਾ ਮੂਲ ਹੈ ਪਰੰਪਾਰ
ਮਤੁਲੰ ਵਾਬ ਨਿਤੁਲੰ॥ਸੋ ਪਾਨ
ਬ੍ਰਹਮ ਸੋ ਰਵੰ॥ਪਰੰਤੂ ਗਿਆਨ
ਸੁਕ੍ਰਿਤ ॥॥੧੦॥॥

ਟੀਕਾ॥ ਹੇ ਸ਼ਕਲ ਨਾ॥ਮਤੁਲਾ॥ਨਿ
ਤੁਲਾ॥ਸ੍ਵਤੰਤ੍ਰ ਮਾਨ॥ਸੋ ਕਾ ਮੂ
ਨ ਪਦ॥ਤਨ ਬ ੦ਾਰ ਹ॥ਬ ਹਾਰ
ਰੂਪ॥ਸੋ ਪਾਨੇ ਕ ਗਿਕੋ॥ਪਰੰਤੂ
ਸੌ ਕੈ॥ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥॥੧੦॥॥

गी॰
५

श्लोकं॥ मल निर्मुमनं धूंभां॥
गाल म्रानं मिन्नै मिन्नै॥ मल स्नी
ड म्हुमिम्रानं॥ मंमनमल न
मनभा॥ ०१ ॥ ॥ ॥

टीक॥ मो मिन मिन धूडि॥
गुल म्रान है॥ मैमगी का॥
मलनाम करै॥ उन॥ उ दनी
डउप॥ गाल का॥ म्रान॥ मंम
यदः उप॥ मल कानाम करै:॥ ०२

श्लोक॥ गीउमनमृष्ट एनाडि
प॰नं नैव धा॰ नभा॥ धरम
नम्हउं म्हुनं॥ नैव म्हु ब्रान ठवन
॥०३॥

श्लोक॥ मापवभात्रु धर्मलै को॥ भक्ष
धै विद्वा रुकः॥ यभ्र स्रीउंनर
नाउ॥ नाघभभ्रुद्रे मानः॥ ०८॥

टीका॥ सोगीउ माभु का॥ प०न
पसवना॥ नदी॥ सनउ है॥ सै
भरे भीसना॥ न मिलभको॥ सु छुहै
टण॥ नदी॥ टवना है॥ सै धकथ॥
उरलैकमैं गुभभ्रुकरको॥ भभन
है॥ मिलभउ॥ किवरगीउन दी॥ ए
नरहै॥ उभीमै॥ उभडी॥ सिवाय॥
उभरा॥ वघभा॥ नदी है॥॥ ०३॥ ०८॥

गी
६

श्लोक ॥ पिका उद्यानमध्ये मदं
दिका स्वनं पिका कुलीनत्वं ॥ नी
उक्तं विरुणाति ॥ नायम सुद्ध
दे गुणः ॥ ०५ ॥

टीका ॥ सोगीत्ता वृतके नहीं ग
नताहै उसके भवधूमि दके ड
नके सोकुलीनत्वके पिका क
रहै तिण उसते वृथिक कों
वणम नहीहै ॥ ०५

श्लोक ॥ पिका मद्रूपं सुठं मीलं
दिठं वं भद्रू द सुमं गीतम्भा नं

ਤ ਸਨਾਤਿ॥ ਨਾਥਮਸੁਧ੍ਹੈ ਸਨਾਨ:॥੭

ਟੀਕਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੀਤਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੈ॥ ਨਦੀ ਰੂ
ਪਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸੁਧ ਰਸ ਰੂਪ ਕੇ॥ ਸ੍ਵ
ਛ ਸੀਲ ਕੋ॥ ਤਿਨ॥ ਸੁਖ੍ਹ॥ ਗੁ ਣਸੁ
ਮੇਕੋ॥ ਪਿਕਾ॥ ਕਾਨ॥ ਤਿਨ॥ ਤਿਸਤੇ॥ ਸ੍ਰ
ਪਿਕ॥ ਸਧਮ॥ ਤ੍ਰਮਕਾ॥ ਨਦੀ ਹੈ॥੭॥

ਸ੍ਲੋਕ॥ ਪਿਕਾਸ੍ਹਨ ਲੰਘਤਿ ਸ੍ਵਾ
ਸ ਪ੍ਰਸੰਨੰ ਮਨਸੂਤ੍ਰੰ ਗੀਤਾਸਾ
ਸ੍ਹੇ ਤਿਰਾਸ੍ਰਿ ਤਤ੍ਵੰ ਨਿਸ੍ਚਲੰ ਸਨ੍ਤ: ੦੭

ਟੀਕਾ॥ ਜਿਸਕੀ ਗੀਤਾ ਸਾਸਤ੍ਰ

ਗੀ ੧

ਸ੍ਰੀ ਤਿਨ ਕੀ ॥ ਤਸ ਕੀ ॥ ਕਿੰਸਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਪ੍ਰਸਾ ॥ ਸਾਗਨ ॥ ਕਨ੍ਯਾ ॥ ਸਦਾ ਦ੍ਰਸਨੇ ਕੋ ॥ ਪਿ
ਕਾ ॥ ਕਾਰਨ ਹੈ ॥ ਕਨ੍ਯਾ ॥ ਤਸਕਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿ
ਦੂਲ ਹੈ ॥ ੦੧ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਪਿਕਾ ਤਸ੍ਯ ਸੁਤਾ ਸਾਮਾਨ੍ਯੰ ਚ
ਤੇ ਸੇ ਸ੍ਰੁੰਤ ਪੋਤ੍ਯਸ: ॥ ਗੀਤਾ ਕ੍ਰ ਪ੦ ਨੰ
ਨਾ ਸ੍ਰਿ ॥ ਨਾਯ ਸਕ੍ਰੁਦ੍ਰੇ ਸਨ: ॥ ੦੩ ॥

ਟੀਕਾ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਗੀਤਾ ਕ੍ਰਕਾ ਪ
੦ਤ ਨਦੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸੁਨ ਕੇ ਤ
ਥਾ ਸ੍ਰਮਾਨ ਧ੍ਰਤ ਸੇਖ੍ਯਾ ਤਪ ਕਨ੍ਯਾ ਯ
ਸੋਕੈ ਪਿਕਾ ਰਹੈ ਤਸਤ੍ਰ ਸਧਿਕ

ਕੇਣੰ ॥ ਸਾਸਨ ॥ ਨਾਹਮ ॥ ਨਹੀ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ॥ ਗੀਤਾ ਗੀਤੰ ਨ ਯ ਸ੍ਰੁਤੰ ॥ ਤ ਦ੍ਵਿ
ਛ੍ਰਾਵ ਮ ਸ੍ਰਕੰ ॥ ਤੇ ਸ਼੍ਯੰ ਪਸ੍ਵ ਰ ਕਿਤੰ ॥
ਵੇਸ ਵੇ ਸਾਤ੍ਰ ਗਾ ਕ੍ਰਿਤਮਾ ॥ ੧੯ ॥

ਟੀਕਾ ॥ ਜੋ ਸ੍ਰੁਨ ॥ ਗੀਤਾ ਕਾ ਗਾਯਨ ॥
ਨਹੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਸ੍ਰੁਨ ਕੋ ॥ ਤ੍ਰਸਰੀ ॥ ਸ੍ਰੁਨ
ਸਾਨਨਾ ॥ ਵਰ ਹ੍ਰਤਾ ॥ ਤਾਰ ਪਸ੍ਵ ਰ ਕਿਤ
ਤਥਾ ॥ ਵੇਸ ਵੇਸਾਤ੍ਰ ਕਰਿ ਕੋ ॥ ਨਿਸ਼ਫਿਤ ਹੈ ॥ ੧੯

ਸ਼ਲੋਕ ॥ ਯਸ੍ਮਾ ਤੁਸ੍ਮ ਯੀ ਗੀਤਾ ॥ ਸਰਵਸ੍ਰੁ
ਤਮ੍ਯੀ ਸਾਕਾ ॥ ਸਰਵਸਾਸ੍ਰ ਮਯੀ ਗੀਤਾ ॥
ਤਸ੍ਮਾ ਗੀਤਾ ਵਿਸਿਸ਼੍ਟਤੇ ॥ ॥ ੨੦ ॥

ਗੀ॰ ੮

ਟੀਕਾ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋ॥ ਕਿ॥ ਗੀਤਾ ਧਰਮ ਮਯੀ
ਹਾ॥ ਅਰ ਸ੍ਰੁ॥ ਤੇ ਕੀ॥ ਪ੍ਰਵ੍ਰਤ॥ ਕਰਨੇਵਾ
ਲੀ ਹੈ॥ ਹਾ॥ ਅਰ ਸਾਂਖ੍ਯ ਮਯੀ ਹੈ॥ ਤੇ
ਸਾ॥ ਕਰਨ ਹੈ॥ ਤਿਸਤੇ॥ ਗੀਤਾ॥ ਅਰ ਸਾਂਖ੍ਯ
ਸਾ॥ ਉਤਮ॥ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ॥ ॥ ੧੦ ॥

ਸ੍ਲੋਕ॥ ਯੇ,ਪੀਤੇ ਸਤਤੰ ਗੀਤਾਂ ਸ੍ਰਿਵਾਣ
ਇਯਥਾ ਕ੍ਰਤਃ ਸ੍ਵਪਨਾ ਗਸ੍ਤ ਨਾ ਵਸਨਾ
ਤਿਸ੍ਵਨਾ ਸਾਸ੍ਵਤੰ ਮੋਕ੍ਸ਼ਸ੍ ਪ੍ਰਯਾਂਤੀ ੧੦

ਟੀਕਾ॥ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਰਾਤਿ ਦਿਨ ਪੜ੍ਹ
ਸਹਿਤ ਗੀਤਾ ਕੇ ਸੇਵਤੇ ਸਲਤੇ ਰੋਲਤੇ
ਇਸ ਕੀ ਧਰਤੇ ਰਹਤੇ ਲੈਵੇ ਸਨਾਤ
ਨ ਮੋਖ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈਂ॥ ੧੦

ਸ਼ਲੋਕ॥ ਮਾਲਿਨ੍ਯਮ ਮਿਲਾਨ੍ਯੁ ਤੁ॥ ਸੇਵ
ਗਾਤੇ ਸਿਵਾਲਯੇ॥ ਤੀਰਥਨ ਹੁੰਪ ੦ਹੁਸ੍ਰ॥
ਵੈਰਾਗੰ ਪਾਤਿ ਨਿਸ਼੍ਚਿਤਮ॥ ੧੧॥

ਟੀਕਾ॥ ਮਾਲਿਨ੍ਯਮ ਕੇ ਮਨੁਸ਼ਯ ਸੇਵ
ਮਨਿਰ ਮੇ ਸਿਵਾਲਯ ਮੇ ਤੀਰਥ ਮੇ ਤਪ
ਨਸੀ ਕਿਨਾਰੇ ਲੋਭ ਕਰ ਕੇ ਗੀਤਾ ਕੇ ਪਾਠ
ਤਾਰਹੈ ਸੋ ਨਿਸ਼ਚਯ ਵੈਰਾਗ ਕਰਤੇ ਹੈ ੧੧

ਸ਼ਲੋਕ॥ ਦੇਵਕੀ ਨਨ੍ਦਨਃ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੋ ਗੀਤਾ ਪਾਠੇਨ
ਤੁਸ਼੍ਟਤਿ ਯਥਾ ਨ ਵੇਦੈਃ ਦਾਨੈ ਸ੍ਵ ਯਗ੍ਯ ਤੀਰਥ
ਵ੍ਰਤਾਦਿਭਿ: ੧੨

ਟੀਕਾ॥ ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵਕੀ ਨੰਦਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਗੀਤਾ ਪਾਠ ਸੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਵ

गी. ७

मपा०॥मान॥य स्लु॥डीज॥कम॥सु
डमिकेंसे॥नकी॥भतु ह्ल कैतॅ दें॥ १३

स्लोक॥ गीडा पीडा मयेना पि॥ठक्ति ठ
वेन मेंडभा॥उनवे मा ह्ल मान्ह्र लि॥ध
ना्ु निमभवस:॥॥॥ १८ ॥ ॥॥

टीका॥ श्रिननेठक्ति ठावक॥प्रवक
मिउलगायके॥गीता का॥सह यन
क्रिया॥उभने॥भव वेम मान्ह्र॥कम
भवालठी॥धमभव मेका॥ १८॥

स्लोक॥ येगाभ्कने मिहुधीठ सि
ह्लाये भद्भुठभम यल्लेमविह्लठ
डाये धठ ह्राडिधरंगडिभी ॥

ਟੀਕਾ॥ ਯੋਗੀ ਕੇ ਸਨਮੇ ਵਿਨ੍ਹੁ ਬਗੀ
ਤਣ ਸਿ ਸਿਤੁਖੀ੦ ਸੇ ਚੁਹ ਧਨਕੇ
ਸਮ੍ਯ ਸਾਖਸਠਾਸੇ ਯਗ੍ਯਸੇ ਤਨ
ਵਿਸ਼੍ਠ ਠਤਕੇ ਸਮ੍ਯਪਾ੦ ਕਰਨੇਸੇ
ਸੈਕ ਪਾਵੈਗਾ ॥ ੧੫ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕ॥ ਗੀਤਾਪਾਠੰਸਮਾਯੁਕ੍ਤੰ ਯਃਕਰੋ
ਤਿ ਦਿਨੇ ਦਿਨੇ ਕ੍ਰਤਵੋ ਵਾਜਿਮੇਧਾਦ੍ਯਾਃ
ਸਰ੍ਵੇਤੇਨ ਸਮਨੁਸ਼੍ਠਿਤਾਃ ॥ ੧੬ ॥

ਟੀਕਾ॥ ਜੋ ਦਿਨ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਗੀਤਾ ਕਾ
ਪਾ੦ਠ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਿਸਨੇ ਸ
ਬ ਅਸ਼੍ਵਮੇਧ ਆਦਿਕ ਤਨ ਸਮਪੂਰਣ
ਕਿਏ ਸਨਿਸ਼੍ਠਸਹਿਤ ਯਗ੍ਯ ਕਰਿ ਲੀਨੇ

गी॰
०॰

यः स्मले त्रिमगीराजं ॥ कीत्रयेश्च ॥
श्रुयं भमाना ॥ मूवयेश्च पराजं वे म
भूयाडियरं पमभा ॥ ॥ १२ ॥ ॥

टीका ॥ जिगीत्राक ॥ वजपनै ॥ जय ॥
श्रुथक है ॥ त्रभरी कै ॥ मूव ~ करावै ॥
मेपरभयम कै ॥ भगतु हैवैं ॥ १२ ॥

श्लोक ॥ गीताया: पुस्तकं नित्यं येत्र
यहैवभास्मं विपिनाठ त्रिठवैन
स्तुपस्ठलंमस्य: ॥ १३ ॥

टीका ॥ जो पुमर प्रवक ॥ नित्यगी
ताके ॥ पुस्तकके ॥ विपिप्रवक ॥ ठ त्रि
ठवम हित ॥ प्रक करैं ॥ उसके ॥ पक्ष
कठलभने ॥ १३ ॥

ਸ੍ਲੋਕ॥ ਸਕਲ੍ਰੂ ਮੈਚਰਾਤੇਨ ਸਤ੍ਯਯਲ੍ਹੇ
ਰਵੇਕ੍ਹਿਲ ਦ੍ਰਤਾਨਿਸਚਤੀਜ੍ਞਾਵਿ ਸਾਨਾਵਿ
ਸਚਕ੍ਰੂਟਾਪਿ ॥ ੧੭ ॥

ਟੀਕਾ॥ ਤਸਮੀਤਾਕੇ ਪ੍ਰਸਨੇ ਵਾਲੇਨੀ
ਯਗ੍ਹਸੇ ਸਚਪ੍ਰਥਿਵੀ ਸਾਨ ਸੇਸੈਕਾ
ਤਥਾ ਸਚਧ੍ਰਤ ਸਚਤੀਜ ਲਾਨ ਰਸ੍ਹਾਤਸੇ
ਸਾਨਣੀ ਸੀਸੈਕਾ ॥ ੧੭ ॥

ਸ੍ਲੋਕ॥ ਭੂਤਭ੍ਰੂਤਪਿਸਾ ਸਾਹਾ॥ ਸੁਈਨੇਧ੍ਰ
ਵਿਸਤ੍ਰਿਵ॥ ਸਤਿਸਾਨੇਨ੍ਹਵੰ ਨਾਪੰ॥ ਪ
ਰੰਤੁਪਿ ਨਤੇਸਯਤਾ॥॥ ੨੦ ॥॥ ॥

ਟੀਕਾ॥ ਮ੍ਰਿਤਸਪਾਤਾਸੈ ਗੀਤਾਕਾ ਪ੍ਰਸਨ
ਕਿਤਾਦੇ ਤਨੰ ਭੂਤਭ੍ਰਤ ਪਿਸਾਸਾਹਿਕ

गी· ००

म्रो॥ उग॥ ज्रुमतेकं किये ठये॥ भ
त्रे यज्ञा मिक॥ म्र ठि मागन॥ रु:। प
ठी॥ नक्री॥ भूवेम॥ करि॥ भ कनडेदं
७०॥

श्लोक॥ नेपमय ति उइेव॥ यउ गीउम्र
वंश्ल न्हि॥ उपइयि न्ठवापीज॥ नेवड
पिठ यं उषा॥॥॥ ३० ॥॥

टीका॥ मिामप्पयम॥ गीउ क॥ प्रम्रा
न हि॥ उन॥ मैं त्रिक॥ मैं विक॥ उग॥
ठिउक॥ ३न॥ उीनि॥ उप्यो॥ की॥ पी
न ठी॥ नक्री॥ नैउी हि:॥॥ ३०॥॥

श्लोक॥ नमा थंनेव पायंम न नउिन

ਸਕਿ੍ਤਨ॥ਮਿਲਿਦ੍ਰਯਃਖਲਿਤੁਵੈ॥ਨ
ਵਾਘਤ੍ਰੇਕਰਾਮਨ॥੩੭॥ ॥ ॥

ਟੀਕਾ॥ ਤਨੰ ਕੌਂਕਾ॥ਸਾਧ॥ਤਾਰ॥ਸ
ਗਤਿ॥ਤਬ॥ਮਿਲਿਜੋ॥ਰਿਹਾ॥ਜੋਧਾ॥ਤੁ॥ਲ
ਤੇਇੰਦ੍ਰੀਯ॥ਪਕਮਨ॥ਕਿਸੋ॥ਨ॥ਸਤੁ॥ਵੈਨੀ
ਪੀਨ॥ਨਹੀ॥ਕਰਤੇਹੈ॥੩੭॥ ॥ ॥

ਸ਼ਲੋਕ॥ ਤਵਾਵਦਾਸੀਸਾਵੇ ਨਕ੍ਰਿਗਤ
ਰਿਸਾਵਿਲੀ ਦ੍ਰਯਤੋਸਤੰਤਰ ਯਤੁਸੀ
ਤਾਨਿਜਨਸਾ ॥ ੩੩ ॥

ਟੀਕਾ॥ ਜਾਨੰਗੀਤਾਕੇ ਸਤਕਾ ਨਿ
ਤੁਰ ਵਿਨੈਸਹੈ ਤਾਹੈ ਤਨੰ ਭਗਵਾਨ
ਮੈ ਭਗਤਿਤਮ ਸਾਧਜ ਨਕ੍ਰਿ ੳ

ਗੀ. ਧ੍ਰਤ ਦੇਤੀ ਹੈ ॥॥੩੩॥॥॥ ॥
੦੭

ਸ੍ਲੋਕ॥ ਮ੍ਰਤੁੰ ਤਸ੍ਮਾਂਨੋਪਿ॥ਗੀਤਾ
ਭ੍ਯਾਸਮਰਤਃ॥ਸਮੁਕ੍ਤਃ ਸਰ੍ਵਪਾਪੀ
ਲੋਕੇ॥ਕਰ੍ਮਣੰ ਨੈਧਰ ਪ੍ਰਤੇ॥॥॥੩੬॥॥

ਟੀਕਾ॥ ਸੋ ਸਭ ਕਾਲ॥ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ॥
ਅਭ੍ਯਾਸ ਮੇ॥ਨਿਰਤ ਹੈ॥ਓਹੀ॥ਪੁਰਸ॥ਸ
ਤ੍ਰ ਲੋ॥ਪਾਪੀ ਹੈ॥ਤਿਸਕਾ॥ਕਰ੍ਮ ਮੇਂ ਭੀ॥
ਪਰਮ ਪਦ ਕਾ॥ਪਾਵਤਾ॥॥ ੩੬ ॥ ॥ ॥

ਸ੍ਲੋਕ॥ ਮਹਾਪਾਪਾਦਿਪਾਪਾਨਿ॥ਗੀ
ਤਾਧ੍ਯਾਨੰ ਕਰੋਤਿ ਸੇਤ॥ਨ ਕਿੰਚਿਤ੍ ਸ੍ਪ੍ਰਸ਼ਤਾ॥
ਸ੍ਮਤੇ ਤਸ੍ਯ॥ਨਲਿਨੀ ਮਲ ਮੰਭਸਾ॥੩੫
॥੩੫॥

॥ कवि ॥

टीका ॥ ऐसे नितु गीतांका ॥ सुवस ॥ प श्री
०न ॥ भजन ॥ करउ ॥ हेय ॥ जग ॥ व ह ६०
मेव येगभे ॥ मे ॥ जलमे ॥ सु ॥ दह
मिक ॥ भजपापकी ॥ कवै ॥ डेठी ॥ स
लकरिके ॥ कमल ॥ थइवग ॥ लिपु ॥
नही ॥ हैने क ॥ ॥ ॥ ३५ ॥

श्लोक ॥ प्रतेवाय मिवाभहु ॥ स मि
वाय मिवासु मिः ॥ विछुतिं विस्रुकु पं
म ॥ भंमनना ॥ भवमा सुमिः ॥ ३६ ॥

टीका ॥ भ्रान किये ॥ हेय ॥ मघवा ॥ न कि
ये ॥ हेय ॥ पवित्र हेय ॥ मघवा ॥ मपवि
त्र हेय ॥ विछुति येत ॥ ऐसे विस्रुकुप ॥ मभन
मगएयके ॥ धकउंठया ॥ भजनपवित्र ॥ हेउंहे ॥

॥ ३६ ॥

॥ ਸ੍ਲੋਕ ॥

ਗੀ॰ ੭੩ ਅਨਾਸਰੋਸ੍ਹ ਵੰਧਨਾਯੰ॥ ਸਰਵਾਸ੍ਰ ਮਿਦ
ਤੇ ਮਯਤਾ॥ ਅਠਕ੍ਰਠਸ੍ਲਾਂ ਸੋਧੇ॥ ਅਸ੍ਮ
ਸ੍ਮਦਸ੍ਲਾਂ ਡਥਾ॥੭੧॥ ਸ੍ਲ ਤਾਸ੍ਲੋਤਨ
ਤੇ ਨਿਤ॥ ਭਿਕ੍ਸ਼ੂਯੈ ਲ ਨਿਤੇ ਮਯਤਾ॥ ਤਸ੍ਮਾਂ
ਨਾਸਮਭੁਯਾਤਿ ਗੀਤਾਯਾ੦ ਨਤਕ੍ਰਮੋ ਜ॥
੭੩

ਟੀਕਾ॥ ਜੋ ਸਦਾ ਮਾਨਸੇ ਤਿਨ ਕੋ ਨਿ
ਸ੍ਚਿਤ ਸੁ ਵੇਲਨੇ ਸੇ ਬਠਕ੍ਰ ਠਕ੍ਰਾ ਲ
ਸੋਨ॥ ਕੋ ਨੇਸੇ॥ ਪਾਪਠਯੋ॥ ਤੈਯ:॥ ਤ
ਥਾ ਸੀ॥ ਸ੍ਨ॥ ਤਿਨ॥ ਅਸਨ॥ ਨਿਤ ਪਾਪ
ਠਯੋ ਤੈਯ॥ ਤਿਨ ਲੋ॥ ਤ ਕ੍ਰਿਯੇਸੇ॥ ਪਾਪ
ਠਯਾ ਕੈਯ॥ ਸੈਸਵ॥ ਗੀਤਾਯਾ੦ ਸੇ॥ ਤ
ਤਤਾ ਕਾਲ॥ ਨਸ੍ਰੈਤਾ ਹੈ॥੭੧॥੭੩॥

ਟੀਕਾ॥ ਮਧ ਤਮਤਿਤੈਤਸ ॥ ਮਤਿਸ੍ਰਾ ਕੀ

ममभवस:॥गीतापाठं भूतेचालि॥न
लिप्तेतुकमाचन॥॥३७॥॥ ॥

टीका॥ जिसभवडि॥ हैस्नान करता है जिस
भवडि॥ भूतिपिशाच॥ लैजाते हैं॥ उसके भी
पापैकरिके॥ गीतापाठ मे॥ लिपयमान
नी होता है॥॥॥ ३७॥ ॥॥

श्लोक॥ गत्रु प्रलं भंडीभवं॥ भूपष्ठ
तिवि पान्तः॥ गीतापाठेन मैं केन॥ सु
खःस्थ टिकव्रजरू॥॥ ३८॥॥ ॥

टीका॥ विपिकीन॥ गतु प्रक्तिका॥ पृथिवी
कामनी॥ लैके॥ एकगीतापाठ मे॥ सु
खस्थ टिक॥ भलिवता॥ निश्चयपडता है॥॥
॥ ३८॥

॥ਸ੍ਲੋਕ॥

ਗੀ॰ ਯਸ੍ਯਾਂਤ:ਕਰਣੰ ਨਿਤ੍ਯੰ॥ਗੀਤਾਯਾਂ ਰਮਤੇ
੦੮ ਸਦਾ॥ਸਰ੍ਵਾਗ੍ਨਿਕ:ਸਦਾਜਾਪੀ॥ਕ੍ਰਿਯਾ
ਵਾਨਾ ਸਚ ਪੰਡਿਤ:॥॥ ੮੦ ॥ ॥

ਟੀਕਾ॥ ਜਿਸਕਾ ਅੰਤ:ਕਰਣ ਸਦਾ
ਗੀਤਾ ਮੇਂ ਰਮਤਾ ਹੈ ਓਹੀ ਕ੍ਰਿਯਾਵਾਨਾ
ਹੈ ਔਰ ਪੰਡਿਤ ਹੈ ਸਰਵ ਅਗ੍ਨਿਹੋਤ੍ਰੀ
ਸਦਾ ਜਾਪ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ॥ ੮੦॥

ਸ੍ਲੋਕ॥ ਸ ਗ੍ਯਾਨੀ ਸ ਚ ਧਨਵਾਨਾ ਸ ਯੋ
ਗੀ ਗ੍ਯਾਨਵਾਨਪਿ ਸ ਏਵ ਯਾਗ੍ਯਿਕੋ ਧ੍ਯਾ
ਨੀ ਸਰ੍ਵਵੇਦਾਰ੍ਥਦਰ੍ਸ਼ਕ: ॥ ੮੧॥

ਟੀਕਾ॥ ਸੋਈ ਗ੍ਯਾਨੀ ਹੈ ਸੋਈ ਧਨਵਾ
ਨਾ ਸੋਈ ਯੋਗੀ ਸੋਈ ਗ੍ਯਾਨਵਾਨਾ ਸੋਈ ਯਾ

॥ फि ॥

श्लोक ॥ भैरं ॥ घनी ॥ ठग ॥ भैरं ॥ मचवे
मके ॥ पठक ॥ मोपने ॥ वाला है ॥ ५१ ॥

श्लोक ॥ गीतायाः पुस्तकं यत्र ॥ नित्यं पा
ठे प्रवर्त्तते ॥ तत्र सर्वाणि तीर्थानि ॥ प्रया
गामी नित्रतले ॥ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥

टीक ॥ गीताया ॥ पुस्तक मानं नित्
पठमसि ॥ प्रवर्त्तेय ॥ तन्नं ॥ पृथिवी ॥ पर
के ॥ मनुष्या गामि ॥ ठीक मनुष्य करते हैं ॥ ॥ ५३ ॥

श्लोक ॥ निवमतिममत्तात्ते ॥ मैनमम
भमैव हि ॥ मचे मेवा ब्रु पथये ॥ ये
गिनः पत्रगा ब्रुये ॥ ॥ ५५ ॥ ॥

॥ ਟੀਕਾ॥

ਜੀ॰ ੦੫ ਲੋਚਨਾਂ ਪ੍ਰਗਸੇ॥ ਨੇਤ੍ਰ॥ ਸੋਦਸੇ ਠੀ॥ ਅ
ਵਸੇਵ॥ ਦਖਿਯੋਗੀ ਲੋ॥ ਪਤ੍ਰ ਗਠੀ॥ ਅ
ਸਾਵ ਕਤੇ ਹੈਂ ॥॥ ੮੮॥ ॥ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕ॥ ਗੋਪਾਲਵਾਲਨਨ੍ਰਿਪਿ ਨਾਰ
ਸਸੂਰਪਾਦ੍ਰਸੈਃ ਸਨਾਥੇਨਧਤੇ ਸ੍ਰੀ
ਮੰ ਧਤ੍ਰਗੀਤਾਮ੍ਰਤਵਤੁਤੇ ॥ ੮੫ ॥

ਟੀਕਾ॥ ਸਾਰੰਗੀਤਾ ਮ੍ਰਤੁ ਹੋਤੀ ਹੈਂ:
ਤਿਸੇਂ ਨਾਰਸ ਸ੍ਰੂਪ ਤਿਸਾ ਸਰਵ ਪਾਤ੍ਰ
ਸਨ ਅਰਿਤ ਗੋਪਾਲ ਵਾਲਨਨ੍ਰ
ਸੀਮੁਨੀ ਸਨਾਥ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ॥ ੮੫

ਸ਼੍ਲੋਕ॥ ਧਤ੍ਰਗੀਤਾ ਵਿਸਾਰਗ੍ਰ ਪ੦ਨੰ

पा० ऽंथा॥ तस्याहं निश्चितं पार्थ॥
निवसामि सदैव हि॥ ॥ ८०॥ ॥

टीका॥ श्रीभगवान अर्जुन से कहते हैं
कि हे पार्थ जो नर नित गीता का वि
चार करते हैं उनमें निश्चय सद
ा बसता हैं॥ ८०॥

श्लोक॥ गीता मे हृदयं पार्थ गीता मे
सारमुत्तमम् गीता मे ज्ञानमत्युग्रं
गीता मे ज्ञानमव्ययम्॥ ८१

टीका॥ हे अर्जुन गीता मेरा हृदय
है गीता मेरा उत्तम सार है गीता

ਗੀ. ੬੭

ਸੋਗ ਸਰਬ ਸ੍ਰਨ ਕਾਲ ਸਭ ਛਾਯ ਸ੍ਰ
ਕਰੀ ਹੈਂ ॥ ॥ ੫੧ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਗੀਤਾਸ੍ਰਮ ਸੈਤ੍ਰ ਮਸ੍ਤਾਂਨੇ ਗੀਤਾ
ਮੇਪਰਮੰਗ੍ਰਹੰ ਗੀਤਾ ਗ੍ਯਾਨੰ ਮੁਪਾਸ੍ਰਿ
ਤ੍ਯ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਪਾਲਯਾ ਮ੍ਯਹੰ ੫੨

ਟੀਕਾ ॥ ਗੀਤਾ ਮੇਰਾ ਉਤਮ ਸ੍ਥਾਨ ਹੈ ਮੈ
ਗੀਤਾ ਮੇਰਾ ਉਤਮ ਅਸਥਾ ਹੈ ਮੈ ਗੀਤਾ ਕੇ
ਗ੍ਯਾਨ ਕੈ ਆਸ੍ਰਾ ਕਿਯੇ ਕਰ ਤੀਨੋ ਲੋ
ਕੈਂਕੀ ਪਾਤ੍ਰੋਲਤਾ ਹੈ ਗੀਤਾ ਮੇਰਾ
ਉਤਮ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ॥ ੫੨ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਗੀਤਾ ਮੇਪਰਮੰ ਵਿਦ੍ਯਾ ਬ੍ਰਹ੍ਮਰੂਪਾ

ਨਸੰਸਯਃ॥ਅਰਧਮਾਤ੍ਰਾ ਪਰਾ ਨਿਤ੍ਯਾ॥
ਅਨਿਰਵਾਚ੍ਯ ਪਦਾਤ੍ਮਿਕਾ॥॥ ॥੨੭॥

ਟੀਕ॥ ਗੀਤਾ ਮੇਰੀ॥ ਉਤਮ॥ ਵਿਦ੍ਯਾ ਹੈ॥
ਗੀਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਤਿਸਮੇ॥ ਸੰਸਯ
ਨਹੀ॥ ਅਰਧਮਾਤ੍ਰ॥ ਨਾਸ ਰਹਿਤ॥ ਸਨਾ
ਤਨ॥ ਅਨਿਰਵਾਚ੍ਯ॥ ਪਦ ਰੂਪ॥ ਤਿਸਮੇ॥ ਧਰ
ਵਾਲੀ॥ ਰੂਪ ਮੇਰੀ॥ ਯਹੁ ਗੀਤਾ ਹੈ॥ ੨੭॥

ਸ੍ਲੋਕ॥ ਗੀਤਾਨਾਮਾਨਿ ਵਕ੍ਸ਼ਾਮਿ॥ ਗੁ
ਹ੍ਯਾਨਿ ਸ੍ਰਿਣੁ ਪਾਂਡਵ॥ ਕੀਰਤਨਾਤ੍ ਸ੍ਰਵ
ਪਾਪਾਨਿ॥ ਵਿਲਯੰ ਯਾਂਤਿ ਤਤ੍ਛਿਣਾਤ॥ ੫੦
॥੫੦॥

गी
०१

टीका॥ कैसा जव॥ गीता के॥ सुभनाम
है॥ मैमें उभसो॥ क नता है॥ रिणवके॥
कीतुनमे॥ उक्कल॥ भचपाप॥ क्षय केतै है
म धगीतानाभानि॥ ५॰॥

स्लोक॥ गीतागाहूमगायशी॥ मीतुभ
हम्भरसुडी॥ र ऋवि हाइ ऋवल्ली॥ इ
भक्तुभक्तौ न जिनी ॥।॥ ५० ॥ ॥

स्लोकं॥ मचभाइ मिदान का॥ ठवक्षीठ
गन मिनी॥ वेमइ थी धगानता॥ नइाऊ
ह्नम क्लानी॥ उ हेडा निलापे विई॥ न
हे निझलभानमः॥ ह्लन सि हिं लठेउ
मीधुं॥ उधानुधरभंय मभी॥ ५६॥ ५३॥

टीका॥ अथ गीताके नाम कहते है॥ ॥

गीता॥१॥गंगा॥२॥गायत्री॥३॥सीता॥४॥
सत्या॥५॥सरस्वती॥६॥ब्रह्मविद्या॥७॥ब्र
ह्मवल्ली॥८॥त्रिसंध्या॥९॥मुक्तिगेहिनी॥१०॥
अर्धमात्रा॥११॥चिदानन्दा॥१२॥भवघ्नी॥१३॥
॥भयनाशिनी॥१४॥वेदत्रयी॥१५॥परा॥१६॥
अनन्ता॥१७॥तत्त्वार्थज्ञानमंजरी॥१८॥२०॥२२॥
॥२३॥
गीताके॥अठारह॥नामके॥नित
भजन॥प्रीति करिके॥जो पढता॥रहै ते॥सो
धूली॥ज्ञान॥सिद्धिको॥प्राप्त होके॥अनंत
मो॥मोक्षको॥प्राप्त होय॥॥ ॥५२॥५३॥

टीका॥श्लोकं॥ पा० ठेभमजः भमुल्लो॥ऽम
नंपा० भम्मसेज॥ज्ञानीमानसंधरं॥

ਗੀ॰ ਲਹਤੇ ਨਾਹਿ ਸੰਸਯ ॥ ॥ ੫੭ ॥ ॥

੦੬

ਟੀਕਾ ॥ ਜੋ ਸਮ੍ਰਥ ॥ ਪਾ॰ ਨ ॥ ਕਰਿ ਕੇ ॥
ਤੇ ॥ ਸ੍ਵਰਗੀਤ ਕ ॥ ਯਾਨੇ ॥ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹ੍ਰਾ
ਯਨ ਕਾ ॥ ਪਾ॰ ਕਰੈ ॥ ਤੇ ॥ ਏਕ ਸੌ ਸਾਨ ਕ
ਖ੍ਰਸ਼ ਪਾਵੈ ॥ ਤੇ ਸਮੈ ॥ ਸੰਸਯ ਨ ਕੀ ॥ ੫੭ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕ ॥ ਖਰੰ ਸੰ ਲਾਪ ਸਾਨ ਸ੍ਤੁ ॥ ਗਜ੍ਞ ਸ੍ਰਾਨੰ
ਫਲੰ ਲਹਤੇ ॥ ਇਹ ਗੀਪ॰ ਸਾਨਸ੍ਤੁ ॥ ਸੋ
ਸਯਾਗ ਫਲੰ ਲਹਤੇ ॥ ॥ ੫੮ ॥॥

ਟੀਕ ॥ ਖਰੋ ਸੰਸਕੈ ॥ ਯਾਨੇ ॥ ਤੀਨ ॥ ਸਹ੍ਰ
ਯਕ ॥ ਨਿਤ ਪਾ॰ ਕਰੈ ॥ ਤੇ ॥ ਗਜ੍ਞ ਸ੍ਰਾਨ ਕ
ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਤੀਸਰੇ ॥ ਠਾਗ ਕਾ ॥ ਯਾਨੇ ॥ ਕ
ਅੰਸ ਯਨ ਕਾ ॥ ਨਿਤ ਪਾ॰ ਕਰਨੇ ਸੋ ॥ ਸੈ

ਭਯਾਨਕ ਕਲਯਾਵੈ ॥ ੫੮ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਤਥਾ ਛਾਯਾ ਸ੍ਵਯੰ ਨਿਤ੍ਯੰ ॥ ੫੦ ਮਾ
ਨੈ ਨਿਰਤ੍ਰਗਮਾ ॥ ਤ੍ਰੈਲੋਕ ਭੁਵਾਖ੍ਯੇਤਿ
ਕਲ੍ਪ ਮੇਕੰ ਵਸੇ ਦ੍ਰੁਵਮਾ ॥ ॥ ॥ ੫੫ ॥

ਟੀਕਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਮਾਯੇ ਕਾ ॥ ਨਿਤ੍ਯ ਪਾ੦ ॥ ਕ
ਰਤ੍ਹੈ ॥ ਤੇ ਤ੍ਰੈਲੋਕ ਕੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਕੇ ॥ ਤ
ਨੰ ॥ ਏਕ ਕਲ੍ਪ ਵਾਸ ਕਰੈ: ॥ ੫੫ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਏਕਮਹਾਯਕੰ ਨਿਤ੍ਯੰ ॥ ੫੦ ਤੇ
ਤ੍ਰਿਸੰਖ੍ਯ ਤ: ॥ ਤਤ੍ਰੈਲੋਕ ਭੁਵਾਖ੍ਯੇਤਿ ॥ ਗਲੇ
ਤ੍ਰੈਵਸੇ ਦ੍ਰਿਗਮਾ ॥ ॥ ॥ ੫੬ ॥ ॥ ॥

ਟੀਕਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਏਕਨੀ ॥ ਮਹਾਯਕਾ ॥ ਨਿਰਤ੍ਰ

ਗੀ. ੦੭ ਤ॥ ਨੇਮ ਸੇ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਥਕ॥ ਪਾ॰ ਕਰਤਾ
ਹੈ॥ ਤੌ॥ ਜਨ ਲੋਕ ਕੋ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ॥ ਤਹਾਂ
ਸਹਸ੍ਰ ਕਾ॥ ਕਾਲ ਹੈ ਕੈ॥ ਫਿਰ ਉਤਕਾਲ॥
ਪਦਤ੍ਰ॥ ਤਰਿ ਕੇ॥ ਮੁਕਤ ਹੋਏ॥॥ ॥੫੬॥

ਸ੍ਲੋਕ॥ ਅਧ੍ਯਾਯਂ ਸਮਪਾਠੰਤਾ॥ ਨਿਤ੍ਯੰ ਯਃ
ਪ॰ ਠੇਨਰਃ॥ ਸਪ੍ਰਯਾਤਿ ਸ਼ਿਵ ਲੋਕੰ ਸ॥ ਮਤ੍ਰਾ
ਸਹ ਸਮਾਃ ॥ ॥੫੭॥ ॥

ਟੀਕਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ॥ ਅ
ਧਕਾ ਪਾ॰ ਅਧ੍ਯਾਯ ਕਾ ਜੀ॥ ਨਿਤ ਨੇਮ ਸੇ
ਪਾ॰ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਸ਼ਿਵ ਕਾ॥ ਪੁਰਲੋਕ ਮੈ॥ ਸੋ
ਮਤ੍ਰ ਕੋ॥ ਵਰਖ ਪਦਤ੍ਰ॥ ਬਾਸ ਕਰੇ॥ ੫੭॥

ਸ੍ਲੋਕ॥ ਗੀਤਾਯਾਃ ਸ਼੍ਲੋਕ ਦਸਮ ਕੰ॥ ਸਪਤ

ਸ੍ਵਸ ਤਖ੍ਵਯੰ॥ ਤ੍ਰਿਕ ਬ੍ਰਿਕੈ ਕਭੁਰੈਵਾ॥
ਸ਼ੈਕਾਂਸ਼ਪ ੦ ਤ੍ਰਰ:॥ ਮਨ੍ਹ ਲੇ ਕਭੁਵਾ
ਪ੍ਰੈਤਿ॥ ਵਸ਼ਾ ੭ ਭੁਯੁਤਾ ਯੁਤਮਾ ॥॥੫੩॥

ਟੀਕਾ॥ ਸ਼ੈਗੀਤਾ ਕੋ॥ ਮਸ ਸ਼ੈ ਕਕਾ ਠੀ॥
ਨਿਰੰਤਰ॥ ੫੦ਨ॥ ਕਰੋ॥ ਤੋ॥ ਸ ਯੁਤਾ ਯੁਤਵ
ਸ਼ ਯਾਨੇ॥ ਮਸ ਕੈ ਇਵਸ਼॥ ੦...॥..॥...॥
ਮਨ੍ਹ ਲੈ ਕਮੀ॥ ਵਾਮਕਾਰਾ॥ ੫੩॥

ਸ਼ੈਕ॥ ਗੀਤਾ ਜਮੈਕ ਕਾਲੇਪਿ॥ ਸ਼ੈ ਕਭੁਸ਼
ਯਮੋਵਸ॥ ਮਨਤ੍ਰ ਤ੍ਰਾ ਸ੍ਰੀਨੈ ਸ਼ ਕੰ॥ ਖੁਯਾਤਿ
ਪਰਮੰਪਰਮਾ॥॥॥ ॥ ੫੭ ॥ ॥

ਟੀਕਾ॥ ਸ਼ੋ॥ ਏਕ ਕਾਲਠੀ॥ ਯੀਤਾ ਕੈ॥ ਏ
ਕ ਸ਼ੈ ਕਕਾ॥ ਸ਼ਪਵਾ॥ ਸ ਸ਼ਾਯ ਕਾ॥ ਸ੍ਰ

ਗੀ ੪੦

ਅਮਿਤਾ॥ ਠਯਾ॥ ਨ ਬਵਾ॥ ਮੈਨੈਕੇਤਾ ਗੀ॥ ਤੋ
ਮੈਨੈਕੇਪਾਵੈ ॥ ॥ ॥੫੭ ॥ ॥

ਸ਼ਲੋਕ॥ ਗੀਤਾਞ੍ਜਵਾ ਪਿਪਾਠੰਵਾ॥ ਸਨ੍ਵੰਯਾ
ਸਤ੍ਰਕਾਲਤ:॥ ਮਹਾਪਾਤਕ ਯੁਕ੍ਤੋਪਿ
ਮੁਕ੍ਤਿ ਭਾਗੀ ਭਵੇ ਨ੍ਨਰ:॥ ॥ ੫੮॥ ॥

ਟੀਕ॥ ਜੋ ਸਤ੍ਰ॥ ਕਾਲ ਕੈ॥ ਸਮਯ ਮੈ॥ ਗੀ
ਤਾ ਕੋ॥ ਸੁਣ॥ ਸਬਦਾ॥ ਪਾਠ ਕਰਤਾ॥ ਸੋ ਕਰ
ਤਾ ਹੈ॥ ਸੋ॥ ਮਹਾਪਾਤਕੀ ਭੀ॥ ਮੁਕਤ ਹੋਯ॥ ੫੯:॥

ਸ਼ਲੋਕ॥ ਗੀਤਾਸ੍ਮਤ੍ਵਕਸੰਯੁਕ੍ਤ ਪ੍ਰਾਣ ਸ੍ਮਕ੍ਤੋ
ਪ੍ਰਯਾਤਿਯ: ਸਰ੍ਵਤ੍ਰ ਸੁਖ ਵਾਪ੍ਨੋਤਿ ਵਿਸ਼੍ਨੁ
ਨਾਮਕ ਸੰਸਤ ॥ ੬੦ ॥